

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

P9_TA(2022)0043

Zwalczanie barier pozataryfowych i pozapodatkowych na jednolitym rynku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2022 r. w sprawie zwalczania barier pozataryfowych i pozapodatkowych na jednolitym rynku (2021/2043(INI))

(2022/C 342/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z 10 marca 2020 r. w sprawie określenia i usuwania barier na jednolitym rynku (COM(2020)0093),
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z 10 marca 2020 r. pt. „Długofalowy plan działania na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku” (COM(2020)0094),
- uwzględniając komunikat Komisji z 13 listopada 2020 r. pt. „Nowy program na rzecz konsumentów – Poprawa odporności konsumentów na potrzeby trwałej odbudowy” (COM(2020)0696),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy” (COM(2021)0350),
- uwzględniając komunikat Komisji z 17 marca 2021 r. pt. „Wspólna droga do bezpiecznego i trwałego ponownego otwarcia” (COM(2021)0129),
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 stycznia 2021 r. w sprawie wzmocnienia jednolitego rynku: przyszłość swobodnego przepływu usług ⁽¹⁾ oraz opinię Komitetu Zatrudnienia i Spraw Społecznych w tej sprawie,
- uwzględniając rozporządzenie (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie jednolitego portalu cyfrowego”),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów – Raport na temat barier na jednolitym rynku i plan działania na rzecz egzekwowania jednolitego rynku (COR 2020/02355),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Długofalowy plan działania na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku” (COM(2020)0094) oraz b) komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie określenia i usuwania barier na jednolitym rynku (COM(2020)0093) (EKES 2020/01412),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 10 marca 2020 r. pt. Business Journey on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers [Przedsiębiorcy w drodze do jednolitego rynku: praktyczne przeszkody i bariery] (SWD(2020)0054),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 8 września 2020 r. zatytułowany „Evaluation of the Vertical Block Exemption Regulation” [Ocena rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych stosowanych do porozumień wertykalnych] (SWD(2020)0172),
- uwzględniając badanie Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP Komisji Europejskiej z lipca 2020 r. zatytułowane „Territorial supply constraints in the EU retail sector” [Terytorialne ograniczenia dostaw w unijnym sektorze handlu detalicznego];

⁽¹⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- uwzględniając badanie Unii Beneluksu z lutego 2018 r. zatytułowane „Territorial Supply Constraints in the Retail Trade in Belgium, The Netherlands and Luxembourg” [Terytorialne ograniczenia dostaw w handlu detalicznym w Belgii, Niderlandach i Luksemburgu];
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia Parlamentu Europejskiego z listopada 2020 r. pt. „Legal Obstacles in Member States to Single Market rules” [Przeszkody prawne w państwach członkowskich dla przepisów jednolitego rynku],
- uwzględniając badanie Działu ds. Wspierania Zarządzania Gospodarczego Parlamentu Europejskiego z października 2020 r. pt. „Background Reader On The European Semester Autumn 2020 Edition – The European Semester from a Parliamentary perspective” [Dokument informacyjny na temat europejskiego semestru, wydanie z jesieni 2020 r. – perspektywa parlamentarna],
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia Parlamentu Europejskiego z lutego 2021 r. pt. „The impact of COVID-19 on the Internal Market” [Wpływ COVID-19 na rynek wewnętrzny],
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia Parlamentu Europejskiego z lutego 2019 r. pt. „Contribution to Growth: The Single Market for Services – Delivering economic benefits for citizens and businesses” [Wkład we wzrost gospodarczy: jednolity rynek usług. Zapewnienie korzyści gospodarczych obywatelom i przedsiębiorstwom],
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 05/2016 z 14 marca 2016 r. pt. „Czy Komisja zapewniła skuteczne wdrożenie dyrektywy usługowej?”,
- uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z kwietnia 2019 r. pt. „Mapping the Cost of Non-Europe” [Zarys kosztów braku działań na poziomie europejskim],
- uwzględniając swoją rezolucję z 12 grudnia 2018 r. w sprawie pakietu dotyczącego jednolitego rynku ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0336/2021),
- A. mając na uwadze, że handel w ramach jednolitego rynku zapewnia 56 milionów miejsc pracy w Europie i generuje 25 % PKB UE; mając na uwadze, że sektor rolno-spożywczy jest największym sektorem wytwórczym w UE pod względem zatrudnienia i wartości dodanej;
- B. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój oraz wysokie standardy społeczne i normy środowiskowe to warunek wstępny wydajności zgodnej z celami zrównoważonego rozwoju ONZ do 2030 r. i celem neutralności klimatycznej do 2050 r.;
- C. mając na uwadze, że ochrona i promowanie praw socjalnych, praw pracowniczych i związkowych, w tym negocjacji zbiorowych, godziwego wynagrodzenia i dobrych warunków pracy, są integralną częścią dobrze funkcjonującego, sprawiedliwego, inkluzywnego i zrównoważonego jednolitego rynku umożliwiającego dostarczanie towarów i świadczenie usług wysokiej jakości; mając na uwadze, że swobody gospodarcze związane z dostarczaniem towarów i świadczeniem usług nie mogą przeważać nad prawami podstawowymi, w tym prawami socjalnymi, prawami pracowników i prawami związkowymi, ani im zagrażać;
- D. mając na uwadze, że kompleksowa ocena barier pozataryfowych na jednolitym rynku, zwłaszcza w sektorze rolno-spożywcym, mogłaby pomóc je usuwać;
- E. mając na uwadze, że każda ocena barier dla jednolitego rynku powinna opierać się, między innymi, na doświadczeniach i spostrzeżeniach przedsiębiorców, pracowników i konsumentów, którzy mają na co dzień w jakimś zakresie do czynienia z jednolitym rynkiem, a także uwzględniać cel zasad jednolitego rynku; mając na uwadze, że istniejące obecnie bariery na jednolitym rynku dotyczą lub nawet penalizują w nieproporcjonalnie dużym stopniu MŚP i mikroprzedsiębiorstwa oraz utrudniają im działalność transgraniczną;

⁽³⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 39.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- F. mając na uwadze, że odpowiedzialność za funkcjonowanie jednolitego rynku, skuteczne wdrażanie obowiązujących przepisów unijnych i zniesienie barier spoczywa zarówno na Komisji, jak i na państwach członkowskich;
- G. mając na uwadze, że wiele barier dla jednolitego rynku wynika z niewłaściwego lub niepełnego stosowania prawodawstwa UE, braku właściwej transpozycji prawa UE do krajowych ram prawnych, braku odpowiednich środków w prawie UE wymierzonych w usuwanie barier, przeszkód w dostępie do niezbędnych informacji lub z jednostronnych inicjatyw politycznych państw członkowskich; mając na uwadze, że zbędna interwencja regulacyjna na szczeblu unijnym również może negatywnie wpływać na jednolity rynek, tworząc bariery takie jak wysokie koszty lub brak pewności prawa w przypadku konsumentów indywidualnych;
- H. mając na uwadze, że fragmentacja, restrykcyjne przepisy krajowe, nieodpowiednie lub nieprawidłowe wdrażanie, biurokracja i nadmiernie rygorystyczne wdrażanie, a także brak egzekwowania lub odpowiednich środków prawa UE eliminujących bariery mogą mieć negatywne skutki zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, pozbawiając obywateli zatrudnienia, konsumentów wyboru, a przedsiębiorców możliwości prowadzenia działalności;
- I. mając na uwadze, że bariery pozataryfowe to nieproporcjonalne lub dyskryminujące działanie regulacyjne, powodujące obciążenie lub koszt, który muszą ponosić firmy starające się wejść na rynek, lecz nie te już obecne na rynku, lub koszt ponoszony przez firmy spoza danego kraju, którego nie ponoszą firmy krajowe, bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do regulacji i dążenia do osiągnięcia uzasadnionych celów polityki publicznej, takich jak ochrona środowiska, praw konsumentów i praw pracowniczych; mając na uwadze, że Parlament odniósł się do barier pozataryfowych w rezolucji z 26 maja 2016 r. (*);
- J. mając na uwadze, że nadmiernie rygorystyczne wdrażanie to praktyki skutkujące wprowadzeniem przez państwa członkowskie dodatkowych nieuzasadnionych wymogów administracyjnych niezwiązanych z celami prawnymi i mogące zagrozić sprawnemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego; mając jednak na uwadze, że nadmiernie rygorystyczne wdrażanie należy odróżnić od ustanawiania wyższych standardów, które wykraczają poza ogólnounijne minimalne normy ochrony środowiska i konsumentów, opieki zdrowotnej i bezpieczeństwa żywności;
- K. mając na uwadze, że poza inicjatywami cyfrowymi obecna Komisja nie przedstawiła jeszcze kompleksowego pakietu legislacyjnego, który rozwiązywałby problem niewystarczającego egzekwowania podstawowych swobód jednolitego rynku; mając na uwadze, że Komisja nadała priorytet lepszemu egzekwowaniu obowiązujących przepisów dotyczących jednolitego rynku oraz przedstawiła szereg inicjatyw cyfrowych i ekologicznych torujących drogę dla dwójakiej transformacji;
- L. mając na uwadze, że opracowywanie i wdrażanie przepisów dotyczących rynku wewnętrznego musi zawsze odbywać się z udziałem partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
- M. mając na uwadze, że Parlament i Rada odrzuciły niektóre wnioski zawarte w pakiecie usługowym z 2016 r.;
- N. mając na uwadze, że zdecydowana większość przedsiębiorców uważa, że jednolity rynek nie jest wystarczająco zintegrowany; mając na uwadze, że fragmentacja przepisów dotyczących handlu transgranicznego znacząco wpływa na przedsiębiorstwa i konsumentów na całym rynku wewnętrznym;
- O. mając na uwadze, że pomimo podjętych wcześniej starań i stworzenia licznych programów i aplikacji przedsiębiorcy nadal często mają trudności ze znalezieniem informacji na temat przepisów i procedur dotyczących transgranicznego świadczenia usług i transgranicznej sprzedaży towarów;

(*) Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 105.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- P. mając na uwadze, że 71 % MŚP, które próbowały skorzystać z obecnego systemu wzajemnego uznawania towarów niezharmonizowanych, odmówiono dostępu do rynku i że niedawny przegląd rozporządzenia regulującego ten system miał ułatwić przedsiębiorstwom jego stosowanie dzięki lepszej kontroli decyzji krajowych;
- Q. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych^(?) jest kluczowym instrumentem gwarantującym należyte funkcjonowanie jednolitego rynku, ale brak mechanizmów automatycznego uznawania kwalifikacji i umiejętności we wszystkich państwach członkowskich utrudnia mobilność wykwalifikowanych pracowników, tworząc tym samym nieuzasadnione bariery;
- R. mając na uwadze, że unijny jednolity rynek jest projektem, który nigdy nie został ukończony, i że szybkie tempo rozwoju społecznego i technologicznego może stworzyć nowe przeszkody dla jednolitego rynku, utrudniając jego pełną realizację;
- S. mając na uwadze, że cyfryzacja i wykorzystanie sztucznej inteligencji (AI) oraz nowych technologii mogą wnieść istotną wartość dodaną do jednolitego rynku, pomagając ograniczyć istniejące przeszkody i obciążenia, stwarzając nowe możliwości gospodarcze oraz umożliwiając pełne funkcjonowanie jednolitego rynku cyfrowego z korzyścią dla konsumentów i przedsiębiorstw; mając na uwadze, że wykorzystanie nowych technologii i sztucznej inteligencji może pomóc wyeliminować niektóre bariery na jednolitym rynku cyfrowym;
- T. mając na uwadze, że brak harmonizacji i niewystarczająca minimalna standaryzacja pociągają za sobą dodatkowe koszty i zmniejszają bezpieczeństwo produktów na jednolitym rynku, a jednocześnie ograniczają europejską konkurencyjność na rynkach międzynarodowych;
- U. mając na uwadze, że ramy jednolitego rynku muszą zapewniać odpowiednią równowagę między swobodami gospodarczymi, prawami socjalnymi, interesami konsumentów, pracowników i przedsiębiorców oraz interesem ogólnym;
- V. mając na uwadze, że niedawno do Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego (PETI) wpłynęło kilka petycji dotyczących barier pozataryfowych, na przykład petycje nr 0179/2021 i 0940/2020;
- W. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 był wstrząsem zarówno dla produkcji, jak i konsumpcji, a także spowodował zmiany w krajowej i transgranicznej działalności gospodarczej, co wywarło wpływ na konsumentów, przedsiębiorców, pracowników i świadczenie usług; mając na uwadze, że niektóre z tych skutków mogą być tymczasowe, lecz inne będą miały trwałe konsekwencje dla kształtu i potrzeb jednolitego rynku; mając na uwadze, że reakcja na pandemię przyspieszyła rozwój usług cyfrowych; mając na uwadze, że kryzys pokazał znaczenie integracji europejskiej, silnych instytucji i regulacji; mając na uwadze, że arbitralne praktyki udzielania zamówień publicznych stosowane podczas pandemii COVID-19 mocno nadszarpięły rynek wewnętrzny i poważnie zagroziły przejrzystości; mając na uwadze, że obecna trudna sytuacja wymaga nie tylko wyeliminowania ograniczeń związanych z COVID-19, ale również barier, które istnieją na rynku wewnętrznym od wielu lat, aby ulepszyć i pogłębić jednolity rynek, co jest jedną z dróg wyjścia z kryzysu;

Stan jednolitego rynku i cele polityczne

1. z zadowoleniem przyjmuje pakiet dotyczący zarządzania jednolitym rynkiem z marca 2020 r., który ma poprawić wdrażanie i egzekwowanie prawodawstwa europejskiego, poczynwszy od przedstawienia przeglądu obecnych i zaplanowanych inicjatyw; uważa także, że nadal istnieją braki w prawodawstwie i egzekwowaniu prawa utrudniające właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku; uważa w szczególności, że brakuje inicjatyw na rzecz usprawnienia jednolitego rynku usług;
2. popiera komunikat Komisji w sprawie długofalowego planu działania na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku, a zwłaszcza propozycję wzmocnienia systemu SOLVIT jako narzędzia rozstrzygania sporów na jednolitym rynku, zwiększenia roli Komisji we wspieraniu państw członkowskich we właściwej, pełnej i terminowej transpozycji prawa Unii w celu zapewnienia jednolitej interpretacji i uniknięcia nadmiernie rygorystycznego wdrażania, stworzenia w ramach jednolitego portalu cyfrowego narzędzia do zgłaszania przeszkód

^(?) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

w funkcjonowaniu jednolitego rynku i umożliwienia obywatelom i przedsiębiorcom anonimowego zgłaszania barier regulacyjnych napotkanych przy korzystaniu z przysługujących im praw na rynku wewnętrznym;

3. zwraca uwagę, że koszty niewystarczającego wdrożenia przepisów ponoszą zarówno przedsiębiorstwa, jak i konsumenci, i zachęca Komisję do nadania priorytetu odpowiednim działaniom w zakresie egzekwowania prawa;

4. podkreśla wysiłki na rzecz dopilnowania, aby prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku szło w parze ze staraniami na rzecz osiągnięcia podstawowych celów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju i społecznej gospodarki rynkowej, a także wysokiego poziomu ochrony i poprawy jakości środowiska;

5. podkreśla, że jednolity rynek pozostaje jednym z największych osiągnięć Unii Europejskiej; wzywa zatem Komisję do koncentracji zasobów na problemach nękających jednolity rynek, w szczególności na nieuzasadnionych barierach pozataryfowych, które nadal uniemożliwiają wykorzystanie pełnego potencjału jednolitego rynku konsumentom, pracownikom i przedsiębiorcom, zwłaszcza MŚP, ze względu na tworzenie niepotrzebnych dodatkowych barier dla swobodnego przepływu towarów i usług;

6. dostrzega, że skuteczna likwidacja takich barier i dalsze pogłębienie integracji jednolitego rynku będzie prawdopodobnie wymagać ściślejszego monitorowania, również przez państwa członkowskie, regulacyjnej powściągliwości, uproszczenia obowiązujących unijnych ram regulacyjnych i poświęcenia większej politycznej uwagi jednolitemu rynkowi;

7. docenia podstawową rolę polityki ochrony konsumentów jako czynnika wzmacniającego jednolity rynek i przyspieszającego jego integrację;

8. wzywa Komisję do wykorzystania zasobów programu jednolitego rynku, aby poprawić zarządzanie jednolitym rynkiem i jego funkcjonowanie, w szczególności w odniesieniu do barier pozataryfowych;

9. wzywa państwa członkowskie do dbałości o integralność jednolitego rynku poprzez lepszą wymianę informacji i koordynację wdrażania prawa Unii przy pomocy Komisji, do unikania w miarę możliwości wprowadzania odmiennych przepisów prawa krajowego i szukania rozwiązań na szczeblu unijnym, do stosowania wytycznych w sprawie lepszego stanowienia prawa przy wprowadzaniu przepisów krajowych, przeprowadzania odpowiednich ocen skutków i wspierania interesariuszy, aby mogli wносить wkład do procesu decyzyjnego, a także do stosowania wszystkich przepisów w sposób uzasadniony, proporcjonalny i niedyskryminujący;

10. podkreśla, że osiągnięcie celów Zielonego Ładu i Europejskiej agendy cyfrowej zależy głównie od skutecznego funkcjonowania jednolitego rynku i właściwej polityki publicznej, co jest kluczowym czynnikiem zwiększającym efektywność i innowacyjność rynku oraz jednym z narzędzi modernizacji gospodarek europejskich; uważa zatem, że mankamenty jednolitego rynku zasługują na taką samą uwagę jak Zielony Ład i Europejska agenda cyfrowa; podkreśla, że inne polityki europejskie powinny uwzględniać przepisy dotyczące jednolitego rynku i respektować jego zasady; potwierdza własne zaangażowanie w rozwój i ochronę silnego oraz zrównoważonego rynku wewnętrznego, przyjaznego dla konsumentów, pracowników i przedsiębiorców;

11. wyraża ubolewanie, że niektóre bariery pozataryfowe mogą podważać cele strategii przemysłowej UE, a zwłaszcza repatriację produkcji i wzmacnianie odporności gospodarki europejskiej; podkreśla, że solidny zintegrowany jednolity rynek, na którym eliminuje się bariery pozataryfowe, jest warunkiem wstępnym osiągnięcia celów strategii przemysłowej UE;

12. wzywa państwa członkowskie, by dbały o proporcjonalność działań i ściśle dostosowanie do uzasadnionych celów polityki publicznej, takich jak ochrona zdrowia publicznego, środowiska, usług publicznych i interesu ogólnego; wyraża jednak ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie wciąż powołują się na względy interesu publicznego, aby izolować swój rynek; podkreśla ponadto, że wymogi takie jak bezzasadne ograniczenia terytorialne, niepotrzebne wymogi językowe i testy potrzeb ekonomicznych stwarzają na jednolitym rynku nieuzasadnione bariery, i wzywa Komisję do lepszego monitorowania państw członkowskich w tym względzie, w tym przypominania im o obowiązku informowania o nowych przepisach;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

13. wyraża ubolewanie, że jak wykazało badanie Parlamentu, liczba postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w dziedzinie jednolitego rynku wzrosła między rokiem 2017 a 2019 do 800 w 2019 r., osiągając najwyższy poziom od 2014 r.;

Barierzy dla swobodnego przepływu towarów i usług

14. zwraca uwagę, że Komisja i interesariusze zidentyfikowali grupę kluczowych nieuzasadnionych barier dla działalności transgranicznej, wśród których znajdują się:

- a) rozbieżności regulacyjne i niespójne wdrażanie prawa UE, które komplikują wymianę transgraniczną i zmuszają przedsiębiorców do angażowania środków w żmudny proces analizy przepisów UE zamiast inwestowania w działalność, która pozwala tworzyć zatrudnienie i wspierać wzrost gospodarczy;
- b) niewystarczające egzekwowanie przepisów UE oraz długie i złożone procedury w razie naruszenia prawa UE;
- c) uciążliwe i czasem skomplikowane wymogi administracyjne lub praktyki, takie jak wielokrotne i uporczywe inspekcje oraz sankcje nieproporcjonalne do wykroczenia, niedokładne i niedostępne informacje bądź ich brak i ograniczone możliwości komunikacji z administracją publiczną, które ograniczają również możliwości świadczenia nowych lub konkurencyjnych usług w nowych lokalizacjach, co zwiększyłoby możliwości wyboru konsumentów;
- d) terytorialne ograniczenia dostaw, które wydatnie utrudniają rozwój jednolitego rynku i ograniczają potencjalne korzyści tego rozwoju dla konsumentów;
- e) dodatkowe wymogi techniczne przyjęte na szczeblu krajowym powodujące nadmierne i nieuzasadnione obciążenia administracyjne, które mogą zagrozić sprawnemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego;
- f) brak skutecznych narzędzi i mechanizmów ułatwiających zapoznanie się z obowiązującymi wymogami lub brak zharmonizowanych norm technicznych, co zwiększa koszty przestrzegania przepisów przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność transgraniczną;
- g) brak przejrzystości i informacji oraz złożone wymogi proceduralne, które potęgują trudności w dostępie do transgranicznych procedur udzielania zamówień, zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP);
- h) niewystarczające uregulowania dotyczące transgranicznego handlu elektronicznego;
- i) trudności w terminowym rozwiązywaniu sporów handlowych i administracyjnych;

15. stwierdza, że przedsiębiorstwa unijne działające na rynku wewnętrznym zgłosiły już konkretne przykłady wyżej wymienionych barier, w tym wymóg, aby zagraniczny usługodawca rejestrował przedsiębiorstwo w rejestrze handlowym przyjmującego państwa członkowskiego, nawet jeśli wysła pracowników jedynie tymczasowo na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego i nie posiada tam infrastruktury, z której mogliby prowadzić działalność w sposób zwyczajowy, stały i ciągły;

16. podkreśla, że najskuteczniejszym sposobem ograniczenia fragmentacji jednolitego rynku jest dążenie, w miarę możliwości, do dalszej harmonizacji; podkreśla, że harmonizacja ta nie może jednak prowadzić do większego obciążenia regulacyjnego przedsiębiorstw;

17. podkreśla, że przestrzeganie praworządności wzmacnia integralność jednolitego rynku i przypomina państwom członkowskim o obowiązku informowania o nowych przepisach;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

18. podkreśla, że między innymi bariery pozataryfowe mają negatywny wpływ na sektor usług, a tym samym na inne segmenty gospodarki, których podstawą jest sektor usług; podkreśla ponadto, że w swoim sprawozdaniu Komisja zidentyfikowała jeszcze 24 konkretne ograniczenia w 13 sektorach, które to ograniczenia naruszają przepisy dyrektywy usługowej⁽⁶⁾, na przykład są dyskryminujące lub nakładają wymóg założenia firmy w danym kraju lub posiadania obywatelstwa; podkreśla, że celem badania było wykazanie istnienia ograniczeń lub ich braku, oraz że ocena proporcjonalności ograniczeń nie była objęta zakresem badania ani nie oceniano, czy dane ograniczenie jest uzasadnione lub proporcjonalne;

19. zauważa, że w sprawozdaniu stwierdzono niewielkie obniżenie poziomu barier w prawie wszystkich ocenianych sektorach, co świadczy o zapotrzebowaniu na kolejną ocenę ze strony Komisji; podkreśla jednak, że według badania Komisji od wdrożenia dyrektywy usługowej w 2006 r. do 2017 r. usuwanie barier w różnych sektorach przebiegało powoli, a w sektorze handlu detalicznego w latach 2011–2017 liczba zidentyfikowanych barier nawet wzrosła, co zniweczyło osiągnięte postępy;

20. wyraża ubolewanie, że niektóre ze zidentyfikowanych ograniczeń w rozumieniu dyrektywy usługowej są wynikiem braku pewności prawa spowodowanego wejściem w życie tej dyrektywy i dotyczącego jej zakresu, w szczególności dla MŚP w sektorze turystyki;

21. przypomina, że służby publiczne korzystają ze szczególnej ochrony, jeżeli chodzi o przepisy rynku wewnętrznego, ze względu na realizowane przez nie zadania leżące w interesie ogólnym, co oznacza, że zasady ustalone przez organy publiczne w celu zapewnienia ich prawidłowego funkcjonowania nie stanowią barier pozataryfowych; przypomina w związku z tym, że służby opieki społecznej i zdrowotnej nie podlegają dyrektywie usługowej;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do większych wysiłków na rzecz likwidacji barier w handlu detalicznym i do niezwłocznych działań w przypadku identyfikacji nowych barier; wzywa Komisję, aby opracowała wytyczne w sprawie proporcjonalności procedur udzielania zezwoleń w sektorze detalicznym w celu zwiększenia pewności prawa i przewidywalności w tym sektorze oraz do przedstawienia planu działania europejskiego sektora detalicznego do połowy 2022 r.;

23. przypomina, że znaczna liczba problemów związanych z transgranicznym świadczeniem usług wynika z praktyk administracyjnych, nie zaś z niezgodności z prawem UE;

24. wzywa Komisję do dalszego opracowywania wytycznych, aby uzupełnić nieprzynoszące spodziewanych efektów przepisy; zwraca uwagę, że brak wspólnej interpretacji przepisów UE ułatwiających swobodny przepływ pracowników może prowadzić do braku jasności prawa i obciążeń biurokratycznych dla przedsiębiorstw i pracowników świadczących usługi w różnych państwach członkowskich; wzywa Komisję do udzielenia wsparcia państwom członkowskim w procesie transpozycji w celu zapewnienia bardziej zharmonizowanego podejścia;

25. ubolewa nad niewystarczającym wykorzystaniem procedury notyfikacji w ramach dyrektywy usługowej oraz systemu notyfikacji TRIS⁽⁷⁾; podkreśla, że uniemożliwia to Komisji zapewnienie zgodności nowych przepisów dotyczących usług z dyrektywą usługową; wzywa państwa członkowskie do wypełniania obowiązku notyfikacji zapisanego w dyrektywie usługowej; wzywa Komisję do przedstawienia do połowy 2022 r. planu działania na rzecz ulepszenia przepisów; odnotowuje w związku z tym zamiar Komisji, by zaktualizować podręcznik wdrażania dyrektywy usługowej i uwzględnić w nim elementy wynikające z najnowszego orzecznictwa i dzięki temu poprawić egzekwowanie dyrektywy;

26. podkreśla, że bariery mogą wynikać również z ograniczonych możliwości administracji krajowych w zakresie świadczenia usług w innych językach, a także z braku odpowiednich szkoleń i infrastruktury; wzywa państwa członkowskie do zadbania, by informacje i dokumenty związane z dostępem do rynku były dostępne nie tylko w języku urzędowym danego państwa członkowskiego, ale także w języku angielskim lub innym języku najczęściej używanym na danym rynku;

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

⁽⁷⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia praktycznych, treściwych i gotowych do wykorzystania narzędzi, które umożliwią organom krajowym zwalczanie niewłaściwych praktyk i naruszeń oraz egzekwowanie przepisów dotyczących rynku wewnętrznego;

28. przypomina, że państwo członkowskie może powoływać się na politykę publiczną, zdrowie publiczne lub bezpieczeństwo publiczne tylko wtedy, gdy jest w stanie udowodnić, że jeden z podstawowych interesów społecznych jest rzeczywiście i poważnie zagrożony; uważa zatem, że wszelkie formy sponsorowanej przez państwo dyskryminacji, na przykład wobec osób z niepełnosprawnością lub ze względu na sytuację ekonomiczną, narodowość, wiek, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub przekonania, zawód, płeć lub orientację seksualną (w tym fobia na punkcie osób LGBTIQ), są niedopuszczalne; uważa, że taka dyskryminacja może ograniczać swobody rynku wewnętrznego, a tym samym tworzyć barierę pozataryfową, która wpływa na swobodny przepływ towarów i usług, ponieważ uniemożliwia producentom towarów i usługodawcom dostarczanie takich samych towarów i usług jednakowo w całej UE, a konsumentom czerpanie korzyści z osiągnięć jednolitego rynku;

29. z zadowoleniem przyjmuje znaczną poprawę swobodnego przepływu towarów w ostatnich latach dzięki takim rozporządzeniom jak: rozporządzenie (UE) 2018/302⁽⁸⁾ (rozporządzenie w sprawie blokowania geograficznego), rozporządzenie (UE) 2019/1020⁽⁹⁾ (rozporządzenie w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów), a przede wszystkim dzięki rozporządzeniu (UE) 2019/515⁽¹⁰⁾ (rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania towarów); przypomina, że zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie jedynie do towarów niezharmonizowanych, i podkreśla znaczenie odgórnej harmonizacji w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa produktów i ochrony konsumentów; uważa, że dokładne stosowanie zasady wzajemnego uznawania i nowych instrumentów określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/515 skutecznie przyspieszyłyby realizację agendy jednolitego rynku, zwłaszcza w obszarach, w których nadal występują trudności;

30. uważa, że przyjęcie i stosowanie rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego przyniosło korzyści konsumentom, ponieważ ułatwiło im zakupy transgraniczne; przypomina jednak, że nadal istnieją pewne bariery, w szczególności przy świadczeniu usług i dostarczaniu treści audiowizualnych, i że przekłada się to na mniejsze zaufanie konsumentów do internetowych zakupów transgranicznych; wzywa Komisję, by przy okazji sprawozdania oceniającego zaplanowanego na 2022 r. zaproponowała sposoby likwidacji blokady geograficznej, która jest nieuzasadniona i nieskuteczna, i dążyła do harmonizacji jednolitego rynku cyfrowego;

31. podkreśla istnienie praktyk dyskryminacyjnych i antykonkurencyjnych, takich jak terytorialne ograniczenia dostaw, które utrudniają rozwój jednolitego rynku i osłabiają jego potencjalne korzyści dla konsumentów; wzywa Komisję do przedstawienia odpowiednich środków w celu wyeliminowania terytorialnych ograniczeń dostaw, a tym samym zmniejszenia barier dla handlu transgranicznego, aby zapewnić pełne funkcjonowanie jednolitego rynku;

32. z zadowoleniem stwierdza, że harmonizacja kwalifikacji poprzez wzajemne uznawanie już przyspieszyła rozwój jednolitego rynku w niektórych zawodach; wyraża jednak ubolewanie, że dalszy rozwój poważnie ograniczają bariery administracyjne nakładane przez państwa członkowskie; podkreśla, że wzajemne uznawanie dyplomów, kwalifikacji, umiejętności i kompetencji przez państwa członkowskie wzmocniłoby swobodny przepływ pracowników i usług, i apeluje do państw członkowskich o rozszerzenie wzajemnego uznawania na wszystkie możliwe szczeble kształcenia i szkolenia i o jak najszybsze ulepszenie lub wprowadzenie niezbędnych procedur umożliwiających takie rozszerzenie;

33. przypomina szczególnie status zawodów regulowanych na jednolitym rynku i ich rolę w ochronie interesu publicznego, jednocześnie podkreślając, że nie należy wykorzystywać tego szczególnego statusu do utrzymywania nieuzasadnionych barier prowadzących do fragmentacji jednolitego rynku;

34. zachęca państwa członkowskie do eliminacji niepotrzebnych ograniczeń dotyczących kwalifikacji zawodowych, a Komisję do zachowania czujności podczas postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w przypadku nieprzestrzegania przez państwa członkowskie przepisów UE dotyczących uznawania kwalifikacji;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 60 I z 2.3.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 1).

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

35. przypomina, że dyrektywa w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych opiera się na zasadzie równego traktowania i zakazie dyskryminacji ze względu na przynależność państwową;
36. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by stale zwiększały świadomość wśród przedsiębiorców i pracowników, którzy mogą nie mieć wiedzy na temat wzajemnego uznawania i innych istotnych zasad ułatwiających działalność transgraniczną;
37. apeluje o promowanie europejskich ram kwalifikacji i ułatwienie ich stosowania w całej UE, tak aby stały się one powszechnie przyjętym instrumentem uznawania;
38. wyraża ubolewanie z powodu niewystarczającego dostępu do informacji na temat mobilności pracowników w sektorach usług i zaniepokojenie z powodu uciążliwych procedur uzyskiwania podstawowych dokumentów w niektórych państwach członkowskich oraz stałych problemów z terminowym wydawaniem obywatelom formularza A1; podkreśla, że na mocy dyrektywy 2014/67/UE⁽¹¹⁾ dostęp do informacji, np. na temat krajowych układów zbiorowych, tam, gdzie ma to zastosowanie i jest istotne, należy poprawić, aby ułatwić przedsiębiorcom przestrzeganie przepisów, oraz informować pracowników; nalega, aby informacje te były dostępne w jednolitym portalu cyfrowym; wzywa Komisję i Europejski Urząd ds. Pracy do podjęcia odpowiednich kroków, aby poprawić dostęp do informacji;
39. wzywa Komisję do wprowadzenia w pierwszym kwartale 2022 r. – zgodnie z planem – cyfrowego formularza oświadczenia o delegowaniu pracowników, zgodnie ze zaktualizowaną nową strategią przemysłową z 2020 r., który będzie prosty, przyjazny dla użytkownika i interoperacyjny oraz odpowie na potrzeby europejskich przedsiębiorstw, w szczególności MŚP;
40. przypomina, że dostęp do informacji ma kluczowe znaczenie i należy go ułatwić użytkownikom w jak największym stopniu; uważa, że środki wprowadzone w pakiecie towarowym, aby poprawić dostęp do informacji o mających zastosowanie przepisach i obowiązkach przedsiębiorstw, mogą skutecznie sprawdzić się w przypadku wymiany transgranicznej i jednocześnie pozwolić na utrzymanie wysokiej ochrony konsumentów; wzywa do przeznaczenia wystarczających zasobów na wprowadzenie punktów kompleksowej obsługi;
41. zwraca uwagę na rosnącą liczbę przepisów regulujących wjazd pojazdów na obszary miejskie, które to przepisy mają zastosowanie zarówno do pojazdów prywatnych, jak i użytkowych; zwraca się do Komisji o ocenę, czy potrzebna jest koordynacja na szczeblu UE;
42. zwraca uwagę na kluczową rolę właściwie funkcjonującego jednolitego rynku, który gwarantuje zaopatrzenie w przystępne i wysokiej jakości produkty, w tym rolno-spożywcze, w całej UE;
43. podkreśla, że należy zwiększyć dynamikę i odporność unijnych systemów dostaw, w tym na poziomie regionalnym i lokalnym, a także wzmocnić krótkie, inteligentne i zintegrowane łańcuchy dostaw, aby zagwarantować stałe dostawy produktów w całej UE;
44. zaznacza, że trzeba jak najbardziej zharmonizować jednolity rynek dzięki spójnemu unijnemu podejściu do etykiet, które pozwoli zarówno usunąć przeszkody w funkcjonowaniu jednolitego rynku, jak i zapewnić jasność, przejrzystość, identyfikowalność i zrozumiałość informacji przekazywanych konsumentom;
45. z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie zmienionej dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych⁽¹²⁾ i związane z nią zachęty wprowadzone przez Komisję oraz popiera wszystkie prace i ustalenia Wspólnego Centrum Badawczego, które służą rozwiązaniu problemu podwójnej jakości;

Cyfryzacja i stosowanie sztucznej inteligencji do usuwania barier z jednolitego rynku

46. podkreśla znaczenie pełnego funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego przynoszącego korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom i zwraca się o wsparcie dla MŚP, aby mogły stawić czoła przeszkodom i trudnościom podczas transformacji cyfrowej;

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 11).

⁽¹²⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

47. uważa, że cyfryzacja i powstające technologie, takie jak sztuczna inteligencja, mogą przyczynić się do osiągnięcia celów UE i pogłębić rynek wewnętrzny; podkreśla, że jeśli takie technologie są prawidłowo wykorzystywane, mogą one przynosić pozytywne skutki, sprzyjać przemianom i rozwiązywać wiele problemów związanych z eliminacją przeszkód z jednolitego rynku;

48. wzywa Komisję do dalszej oceny możliwości i propagowania rozwiązań cyfrowych, które mogą dostarczać obowiązkowych informacji na temat produktu lub opakowania bez konieczności powiększania rozmiaru opakowania lub przepakowywania;

49. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji w sprawie aktu o usługach cyfrowych (COM(2020)0825) i aktu o rynkach cyfrowych (COM(2020)0842) oraz zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przyjęcie ram, które będą spójne z innymi politykami rynku wewnętrznego i UE; uważa, że jest niezwykle ważne, by przedsiębiorstwa, a zwłaszcza MŚP i konsumenci, dysponowali jasnym, zharmonizowanym i solidnym zestawem przepisów;

50. z zadowoleniem przyjmuje plan Komisji, by ustanowić wspólny europejski portal informacyjny dla organów kontrolujących produkty niespożywcze;

51. wzywa właściwe organy unijne i krajowe do podjęcia odpowiednich kroków w celu opracowania jednolitego szablonu oficjalnych krajowych stron internetowych oraz do zapewnienia ich kompatybilności z jednolitym portalem cyfrowym, aby ułatwić dostęp do istotnych informacji między państwami członkowskimi;

52. uznaje, że liczne bariery wynikają z ograniczonej zdolności administracji do świadczenia wysokiej jakości usług w kontekście transgranicznym; uważa, że cyfryzacja usług publicznych i w pełni rozwinięte możliwości administracji elektronicznej są nadal niezbędne do wyeliminowania niektórych uciążliwych barier pozataryfowych; wzywa Komisję do propagowania korzystania z narzędzi cyfrowych i apeluje do państw członkowskich, by w pełni zaangażowały się w cyfryzację usług publicznych; podkreśla potrzebę opracowywania i stosowania w sektorze administracji elektronicznej narzędzi interoperacyjnych i otwartego oprogramowania, aby wspierać projektowanie elektronicznych procedur administracyjnych, które będą kompatybilne we wszystkich państwach członkowskich; przypomina w związku z tym, że najważniejsze przepisy dotyczące jednolitego portalu cyfrowego miały zacząć obowiązywać we wszystkich państwach członkowskich UE do 12 grudnia 2020 r.; podkreśla znaczenie zasady domyślnej cyfrowości i zasady jednorazowości, które pozwolą obywatelom i przedsiębiorcom zaoszczędzić czas i pieniądze, zwłaszcza jeśli będą stosowane na szerszą skalę; z zadowoleniem przyjmuje propozycję dodania do jednolitego portalu cyfrowego narzędzia do zgłaszania przeszkód w funkcjonowaniu jednolitego rynku;

53. wyraża ubolewanie z powodu powolnych postępów we wdrażaniu jednolitego portalu cyfrowego; wzywa państwa członkowskie, by przeznaczyły wystarczające środki na szybkie wdrożenie jednolitego portalu cyfrowego w sposób przyjazny dla MŚP, w którym znajdują się ukierunkowane na użytkownika informacje o przepisach dotyczących jednolitego rynku i procedurach administracyjnych, tak aby portal ten stał się w jak największym stopniu wirtualnym pojedynczym punktem kontaktowym; wzywa państwa członkowskie i Komisję, by rozszerzyły zakres jednolitego portalu cyfrowego na wszystkie procedury administracyjne związane z prowadzeniem działalności gospodarczej;

54. podkreśla, że SOLVIT ma duży potencjał, aby stać się głównym nieformalnym narzędziem rozwiązywania problemów przedsiębiorców i konsumentów w przypadku niewłaściwego stosowania prawa UE; z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby SOLVIT stał się domyślnym narzędziem rozstrzygania sporów dotyczących jednolitego rynku; uważa, że wymaga to intensywniejszej kampanii informacyjnej o tym sposobie rozstrzygania sporów;

55. zauważa, że mimo działań informacyjnych prowadzonych przez Komisję i państwa członkowskie SOLVIT nadal jest nieznanym wielu obywatelom i przedsiębiorcom; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie powinny go intensywniej popularyzować;

56. zauważa, że SOLVIT opiera się na zaleceniach, a nie na prawie i nie może podejmować prawnie wiążących decyzji; podkreśla, że działalność SOLVIT-u można znacząco ulepszyć;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

57. zauważa, że w wielu ośrodkach SOLVIT-u wciąż brakuje kadr, zasobów i odpowiednich szkoleń dla personelu, a zatem niezbędnej wiedzy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by ośrodki SOLVIT-u dysponowały odpowiednimi zasobami do działania zgodnie z komunikatem Komisji COM(2017)0255;

58. zwraca uwagę na fakt, że nieuzasadnione, nieproporcjonalne i dyskryminujące praktyki kontroli stosowane przez państwa członkowskie, w tym nadmiernie wysokie kary finansowe czy dostęp do konkurencyjnych danych firmowych, są również barierą na rynku wewnętrznym; zauważa, że przedsiębiorstwa europejskie regularnie zgłaszają przypadki takich praktyk SOLVIT-owi, Komisji Petycji oraz Komisji Europejskiej;

59. podkreśla zapotrzebowanie na łatwo dostępny punkt kontaktowy dla europejskich obywateli, przedsiębiorstw i ich przedstawicieli, gdzie będzie można zgłaszać przyjęte przez państwa członkowskie środki utrudniające funkcjonowanie jednolitego rynku UE; zwraca uwagę na potrzebę sprawnego rozpatrywania skarg w celu jak najszybszego wyeliminowania nieuzasadnionych barier na jednolitym rynku;

60. przypomina, że międzynarodowy transport drogowy towarów podlega barierom pozataryfowym ograniczającym dostęp do rynków krajowych, które obniżają jego konkurencyjność

61. podkreśla rolę harmonizacji standardów rynku wewnętrznego i większego zaangażowania zainteresowanych stron i przedsiębiorstw w proces harmonizacji, aby uniknąć niepotrzebnych przeszkód w dostępie do jednolitego rynku UE;

Egzekwowanie przepisów i monitorowanie zgodności

62. zasadniczo z zadowoleniem przyjmuje Grupę Zadaniową ds. Egzekwowania Przepisów dotyczących Jednolitego Rynku (SMET), której celem jest ocena zgodności prawa krajowego z przepisami jednolitego rynku oraz priorytetowe potraktowanie najpilniejszych barier, przeciwdziałanie nadmiernie rygorystycznemu wdrażaniu i omawianie horyzontalnych aspektów egzekwowania przepisów; zwraca uwagę, że SMET powinna nie tylko identyfikować problemy, lecz także proponować możliwe rozwiązania; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły większe uczestnictwo zainteresowanych stron w pracach SMET;

63. przypomina, że jak dotąd plan Komisji, aby wzmocnić egzekwowanie prawa UE za pomocą SMET, której pierwsze posiedzenie odbyło się w kwietniu 2020 r., przyniósł jedynie ograniczone rezultaty; ubolewa, że metody pracy SMET nie są przejrzyste; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia przejrzystości SMET oraz do zaproszenia na jej posiedzenia interesariuszy, a także do dopilnowania, aby SMET publikowała listy uczestników, porządki obrad i protokoły posiedzeń na stronie internetowej Komisji; wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wyników prac SMET do końca 2022 r. oraz do przekazania ich Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów Parlamentu oraz Radzie ds. Konkurencyjności zgodnie z komunikatem z 10 marca 2020 r. w sprawie długofalowego planu działania na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku (COM(2020)0094);

64. zwraca się do Komisji, aby regularnie – co najmniej raz na trzy lata – przedstawiała roczne sprawozdanie na temat barier pozataryfowych, rozszerzyła w sposób przejrzysty obecną tabelę wyników rynku wewnętrznego i stworzyła wykaz postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom oraz przepisów krajowych, które mogą naruszać prawo UE;

65. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby konsekwentnie, szybko i surowo oceniły, czy przepisy krajowe szkodzą rynkowi wewnętrznemu, a jeśli tak, to by oceniły, czy są konieczne, niedyskryminujące, proporcjonalne i uzasadnione, jak przewidziano w dyrektywie (UE) 2015/1535 dotyczącej przepisów technicznych i w dyrektywie (UE) 2018/958⁽¹³⁾ w sprawie zawodów regulowanych; stwierdza, że brakuje odpowiednich ocen skutków i dobrze wyjaśnionych uzasadnień, zwłaszcza w odniesieniu do krajowych przepisów dotyczących produktów i usług; wzywa Komisję do szybkiego podejmowania decyzji w sprawie skarg, aby zapewnić szybkie i skuteczne rozstrzygnięcie kwestii istotnych z punktu widzenia użytkownika końcowego;

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/958 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie analizy proporcjonalności przed przyjęciem nowych regulacji dotyczących zawodów (Dz.U. L 173 z 9.7.2018, s. 25).

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

66. przypomina, że przez cały cykl regulacyjny państwa członkowskie i Komisja muszą wspólnie ponosić odpowiedzialność za zapewnienie przestrzegania przepisów dotyczących jednolitego rynku – oraz z poszanowaniem porozumienia paryskiego i Europejskiego filaru praw socjalnych – i egzekwowania praw obywatelskich, w tym pracowniczych i konsumenckich; podkreśla potrzebę harmonizacji na szczeblu UE przepisów dotyczących częstotliwości i charakteru kontroli oraz innych działań związanych z nadzorem rynku, w szczególności zaś bezpieczeństwem produktów, a także promowania narzędzi wymiany informacji między organami krajowymi w celu zacieśnienia współpracy w tym obszarze;

67. wzywa państwa członkowskie do zadbania, by wszystkie właściwe organy w ich jurysdykcji dysponowały wszystkimi minimalnymi uprawnieniami, a także odpowiednim budżetem i personelem gwarantującym właściwe stosowanie dorobku wspólnotowego w dziedzinie rynku wewnętrznego;

68. podkreśla znaczenie proporcjonalnego nadzoru, inspekcji i sankcjonowania przez właściwe organy podmiotów gospodarczych, które nie przestrzegają przepisów, niezależnie od państwa członkowskiego siedziby; podkreśla, że aby zapobiegać naruszeniom, które zagrażają bezpieczeństwu konsumentów, kluczowe znaczenie ma stosowanie narzędzi współpracy w obszarze nadzoru rynkowego między organami krajowymi a Komisją, a także opracowanie nowych narzędzi, w szczególności zwiększających nadzór na szczeblu europejskim;

69. podkreśla znaczenie wzrostu poziomu harmonizacji, w tym skutecznej i efektywnej współpracy właściwych organów w egzekwowaniu przepisów w celu wykrycia i badania naruszeń oraz wymuszenia ich usunięcia lub zakazu;

70. zwraca uwagę na znaczenie monitorowania i dlatego z zadowoleniem przyjmuje tabelę wyników rynku wewnętrznego jako narzędzie monitorowania wyników; kładzie nacisk na potrzebę stałej debaty nad rezultatami tabeli wyników na najwyższych szczeblach politycznych, co zapewni polityczne zaangażowanie w usuwanie wskazanych przeszkód, nie tylko z perspektywy gospodarczej, ale również w odniesieniu do wyzwań stojących przed pracownikami, konsumentami i obywatelami, z należytym uwzględnieniem kwestii polityki społecznej i środowiskowej;

71. z zadowoleniem przyjmuje budowanie zdolności krajowych organów administracji publicznej, specjalistów w zakresie zamówień publicznych, sędziów i innych przedstawicieli zawodu prawniczego, które może być finansowane z programu wspierania reform i inwestycji;

Bariery na jednolitym rynku wynikające z reakcji na COVID-19

72. przypomina, że w początkowej reakcji państw członkowskich i Komisji na pandemię nie uwzględniono potrzeb jednolitego rynku, i wskazuje na poważny wpływ, jaki wywarło to na swobodny transgraniczny przepływ towarów, osób i usług; uważa, że wyciągnięcie wniosków z kryzysu związanego z COVID-19 wymaga dalszej oceny wpływu pandemii na jednolity rynek;

73. wzywa państwa członkowskie, by w razie pogorszenia się sytuacji pandemicznej całkowicie stosowały się do wytycznych Komisji dotyczących swobodnego przepływu pracowników podczas epidemii COVID-19 oraz komunikatu Komisji pt. „Skoordynowane podejście etapowe zmierzające do przywrócenia swobody przemieszczania się i zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych” C(2020)3250) w celu umożliwienia pracownikom, w szczególności w branży transportowej, pracownikom przygranicznym, oddelegowanym i sezonowym oraz usługodawcom przekraczania granic i nieograniczonego dostępu do miejsca pracy;

74. z zadowoleniem przyjmuje pakiet na rzecz odbudowy NextGenerationEU, wytyczne UE dotyczące zarządzania granicami, uprzywilejowane korytarze dla transportu, unijne cyfrowe zaświadczenie COVID ułatwiające swobodne przemieszczanie się, a także dalsze środki umożliwiające normalne funkcjonowanie jednolitego rynku;

75. wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły dodatkowe ograniczenia, takie jak kwarantanna dla niektórych posiadaczy unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID; zauważa, że ograniczenia te są szczególnie uciążliwe dla pracowników transgranicznych i delegowanych oraz kierowców ciężarówek;

76. przypomina o znaczeniu dopilnowania, by środki związane z COVID-19 nie zakłócały przepływu produktów, zwłaszcza żywności, w UE, w tym do terytoriów niepołączonych z Europą kontynentalną;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

77. zauważa, że pandemia COVID-19 spowodowała pewne ograniczenia między państwami członkowskimi i w poszczególnych państwach członkowskich, a ponadto zapaść sektora hotelarsko-gastronomicznego, co katastrofalnie wpłynęło na produkcję żywności;

78. jest zdania, że zrównoważony rozwój, sprawiedliwa transformacja, włączenie społeczne i tworzenie wysokiej jakości zatrudnienia muszą utorować drogę do ożywienia gospodarczego;

79. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji stworzenia instrumentu nadzwyczajnego jednolitego rynku; wzywa Komisję, by opracowała ten instrument jako prawnie wiążące narzędzie strukturalne służące do zapewnienia swobodnego przepływu osób, towarów i usług w razie nowego kryzysu;

80. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby aktywnie wykorzystywały zdobyte doświadczenia oraz opracowały plan reagowania w sytuacjach kryzysowych, który zapewni spójność reakcji i zabezpieczy w jak największym stopniu swobodny przepływ usług, towarów i osób, zwłaszcza pracowników transgranicznych; przypomina o konieczności, by państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiały o środkach krajowych, które ograniczają swobodny przepływ towarów i usług;

81. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/UE (COM(2020)0727), w szczególności propozycję utworzenia mechanizmu kontroli ograniczeń wywozu sprzętu medycznego na rynku wewnętrznym;

82. podkreśla pilną potrzebę zwiększenia dostępu do usług i technologii cyfrowych, które w sytuacjach kryzysowych są niezbędne do niezakłóconego funkcjonowania jednolitego rynku i umożliwiają obywatelom i przedsiębiorcom dostęp do usług publicznych za pośrednictwem rozwiązań administracji elektronicznej; uznaje wykluczenie cyfrowe i brak dostępu do internetu za jedne z najbardziej znaczących barier pozataryfowych dla transformacji cyfrowej jednolitego rynku UE;

o

o o

83. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
